

EL SEGLE XVII

Els esdeveniments del mes d'abril de 1674 mantingueren la vila enjòlit fent aplegar diverses vegades el Consell i fent desplaçar alguns Jurats a Tarragona per resoldre'ls, a part d'algun aldarull entre la població.

A començament del mes, els Jurats Srs. Franquet i Morell, assebantaren que, després de moltes discussions amb el jutge de l'Audiència Reial D. Narcís Anglasell, havien conseguit de rebaixar la quota de deu soldats pagats i armats per al servei del Rei, a cinc i per sis mesos. I havent fet una crida de voluntaris no en sortiren, i determinaren llavors fer una recapta per la vila, de la qual no s'exclourien ni els mossos ni les vídues, amb el pagament de deu rals per cap i així cobrir les despeses que ocasionarien en haver-se de recórrer al servei de gent forastera mercenària. Alguns es negaren a pagar dit impost, àdhuc s'hagué de recórrer a l'amenaça executiva. De moment, i amb la urgència requerida, es pogué fer front a aqueix requeriment.

També (cas curiós), a la primera desena de mes, s'ajuntaren alguns pobles de la Comuna del Camp (de la qual Riudoms ja formava part des del segle XIV), promogut per un síndic de Cambrils, perquè es fes força a la vila de Prades per donar-los neu i en cas negatiu se'ls posés un plet o es proposés al Sr. Arquebisbe que no els deixés fer arrossar.

Hi ha debats sorollosos en el Consell perquè el clavari els deu quantitats considerables de diners, el Consell està endeutat i alguns veïns compren vi i vinasses fora vila i treuen l'aiguardent d'escamoteig sense pagar impostos, fent que l'erari municipal se'n ressentí. La penúria econòmica, aqueix mes de l'any que la població viu majorment de la collita dels cereals, és prou manifesta i el descontent a cada petició, va en augment.

El dia 19 en una altra carta, el jutge de l'Audiència D. Narcís Anglasell, de Tarragona, demana urgentment carros i mules per al servei de l'Armada. La vila discrepa (o se subleva) perquè el repartiment no es fa entre els pobles de la Comuna i els comissionats d'anar a Tarragona tornen amb la resposta que hi ha pobles que de carros no en tenen. Tanmateix, com es dedueix, es tracta d'una requisa simulada i crescuda, i adoptà el Consell l'actitud d'ajornar la resposta per veure el que farien els 34 pobles restants de la Comuna. El dia 22 insisteixen que volen quatre carros i pagaran vuit dobles de lloguer i a més el que doni el Rei i si no surten voluntaris que els ofereixin, que es faci un sorteig entre els de la vila. Després de fortes disputes i baralles, l'endemà es fan a sorts els carros i prenen el d'en Francesc Baiges i el de la Josepa Guasch valorant-los (sense pagar-los) en 12 dobles el primer i 9 el segon, però a més, a corre-cuita fan presentar les mules de tota la vila (alguna es devia amagar) i s'emportaren la d'en Pere Serra valorant-la en 12 dobles, la d'en Josep Guasch en 20, la de Pere Sunyer en 7, la de Pere Granada (segons sembla fill de Joan i en aqueix cas fóra descendent de la fillànropa biografiada el mes passat, a no ser que hi hagués a la població una altra persona coincident de nom) en 14, la de Francesc Gili en 10, la mula jove de Rafael Serra en 16 i la vella en 7 que, revisada i repassada s'acorda que no té valor per a les causes de guerra. Encara que avaluaren la requisa, de diners, en principi no en reberen cap, i els prometeren que els farien una assegurança a les mules per un cas d'infortuni de guerra, robatori, mort violenta o mort malaurada.

El mes d'abril fou un mes de trasbals i disgustos per la vila nostra.